

Probuzený správce

Autor:	<i>Günter Riedel / Michal Šourek (překlad a úprava textu)</i>
Obsah:	<i>K smrti unaveného správce ubytovny v Betlémě, který se chce vyspat, během noci pětkrát vyruší podivné postavy. Až se nakonec sám jde podívat, jaký to má důvod - a skončí u Ježíše.</i>
Hesla:	<i>Vánoce, Štědrý večer, hostinský, spánek, Josef, Marie, pastýři, andělé, mudrci, stáj, Betlém, jesle, Ježíš</i>
Biblický text:	<i>Lukáš 2, Matouš 2, Micheáš 5,1</i>
Obsazení:	<i>18 (5M, 4Ž, 9X): Správce, správcová, dítě 1-2, Josef, Marie, pastýři 1-7, mudrci 1-3, žena 1-2</i>
Délka:	<i>Střední (15-30 minut)</i>
Rekvizity:	<i>Dveře do ubytovny, deky, polštáře, plyšáci; kostýmy pro herce, hvězda.</i>
Scéna:	<i>Scény se odehrávají u dveří do ubytovny, za kterými spí správce s rodinou. Poslední scéna se odehrává ve stáji.</i>
Poznámka:	<i>Mezi jednotlivými scénami všichni herci zpívají v přední části jeviště. Po písni se správce s rodinou opět rychle uloží, ostatní odcházejí.</i>

ÚVODNÍ SLOVO

Evangelista Lukáš vypráví, že když se Pán Ježíš narodil, zabalili ho do plenek a položili do jeslí, do žlabu na krmení pro dobytek, protože nikde jinde nebylo místo.

Lidé si to často představují tak, že se Josef s Marií chtěli po příchodu do Betléma ubytovat v nějakém hotelu nebo penzionu, že ale všude měli do posledního místa obsazeno. A tak na ně zbyla jenom stáj.

Díky téhle představě se do různých povídek a divadelních scének o Ježíšově narození dostala postava hostinského nebo správce penzionu.

O jednom takovém správci betlémského penzionu a jeho rodině, manželce a dvou dětech, vypráví divadlo, které nám zahrají děti.

Správce má penzion plný lidí, nemá ani jednu volnou postel, pronajal hostům dokonce i vlastní byt. S manželkou a dětmi se na noc ukládají na karimatkách na chodbě za dveřmi.

Po celodenní námaze a zařizování a běhání kolem hostů si správce chce konečně trochu odpočinout a vyspat se. Jenže během noci ho pořád někdo vyrušuje, klepe mu na dveře, něco po něm chce a na něco se ptá. Kdo ho to pořád budí a proč?

PÍSEŇ: DO NAZARETU ANDĚL GABRIEL (HA 69)

SCÉNA 1: UBYTOVNA

(přichází rodina správce ubytovny, všichni vypadají unaveně, všichni si nesou deky, děti navíc plyšáky na mazlení)

Správcová: Myslím, že je nejvyšší čas, abyste zalezli do postele.

Dítě 1: Já jsem chtěl ještě zajít ke koním. Myslím si, že ten hnědý s bílou skvrnou na hlavě si mě oblíbil.

Správcová: Byl jsi tam celý den. Do postele, oba dva. Ráno budeme vstávat hodně brzy.

Správce: (zívá) Budeme mít vůbec dost jídla, abychom udělali snídani pro všechny ty lidi, co je tu máme? Asi budu muset jít ráno nakoupit.

Správcová: Ráno dojdeš k pekaři, už jsem to u něho objednala. Ale teď už jdeme všichni spát.

Dítě 2: Proč nemůžu do svojí postele?

Správcová: Ve tvém pokoji jsme ubytovali pět lidí, v naší ložnici je jich ... kolik vlastně? Osm nebo devět? (správce krčí rameny) To je jedno, buď rád, že máme místo aspoň tady.

Všichni: (všichni si rozkládají deky a ukládají se ke spánku)

Dítě 1: Taky bych jednou chtěl mít koně.

Dítě 2: Pověš mi pohádku na dobrou noc?

Správce: Byl jednou jeden muž, kterému se moc a moc chtělo spát.... A teď už klid.

Dítě 1: Nemáme někde nějaké sedlo?

Správcová: Ticho už, slyšels přece.

Všichni: (všichni si lehají a usínají)

PÍSEŇ: ŠEL JOSEF S MARIÍ (HA 71)

SCÉNA 2: MARIE A JOSEF

- (Marie a Josef přicházejí na scénu; Josef klepe na dveře)
- Správce: Co je? (vzdychá). To snad ne.
- Josef: (znovu klepe na dveře)
- Správce: Už jdu, hned jsem tam. (šourá se ke dveřím) Co potřebujete?
- Josef: Neměli byste pro nás nějaký volný pokoj?
- Správce: Jsme plní do posledního místečka, od sklepa až po půdu. (zívá)
- Josef: Moje žena je těhotná, každou chvíli bude rodit. My ten pokoj doopravdy potřebujeme.
- Správčová: Kdo to tam je? (přichází ke dveřím, dívá se na Marii) Propána! V takovémhle stavu byste vůbec neměli cestovat.
- Marie: Jenže my jsme neměli na vybranou ...
- Správčová: A nemáme někde ještě nějaký volný...
- Správce: Děláš si legraci? Jediné, co ještě není nacpané až k prasknutí, je stará stáj. Skoro všechna zvířata jsou na dvoře.
- Josef: Stáj by nám úplně stačila, doopravdy.
- Správce: Támhle vzadu, na kopci. A bude to zadarmo. Taky tam nikdo neuklízěl.
- Josef: To je v pořádku. Děkuji za pomoc.
(Josef a Marie odcházejí směrem ke stáji)
(správce a správčová si lehají a usínají)

PÍSEŇ: KDYŽ NA SVĚTĚ SMUTNO BYLO (HA 93)

SCÉNA 3: JOSEF

- Josef: (klepe na dveře)
- Správce: Co je? (vzdychá) To snad ne! (Josef klepe znovu)
Hned jsem tam. (šourá se ke dveřím) Ty už jsi tu zas?
- Josef: Potřebuji čistou deku, prosím.
- Správce: Nezdá se vám ta stáj dost čistá?
- Josef: Prosím, rychle. Není to pro mě ani pro ženu, ale pro naše dítě. Právě se nám narodilo dítě.
- Správce: Jasně, chápu. Hned to bude. (přináší deku) A jinak je všechno v pořádku?
- Josef: Ano, myslím, že ano.
- Správce: Nepotřebuješ ještě něco? Chci říct: raději to řekni hned a ne, že se tu objevíš každou čtvrt hodinu s něčím dalším.
- Josef: Ne, ne, to je všechno. Už nebudu rušit. Taky potřebuješ odpočívat.
- Správce: Přesně tak. A co to (zívá) vlastně je, kluk nebo holka?
- Josef: Je to kluk.
- Správce: Tak to srdečně blahopřeju. A dobrou noc.
- Josef: Dobrou noc a ještě jednou děkuju. (odchází)
- Správce: (zívá, lehá si a usíná)

PÍSEŇ: ANDĚLÉ TAM NAD BETLÉMEM (BUĎ BOHU SLÁVA)

SCÉNA 4: ANDĚL

- Anděl: (je slyšet zpěv andělů) Bud' Bohu sláva...
- Anděl: Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.
- Správce: Co to je? (vzdychá) To snad ne! (zůstává ležet)
- Anděl: (je slyšet zpěv andělů) Bud' Bohu sláva...
- Dítě 1: Tý jo!

Dítě 2: Tati, kdo to zpívá?
 Správcová: To je nádherné.
 Správce: (vstává a jde ke dveřím) To je rušení nočního klidu. Hned s tím přestaňte!
 Andělé: (je slyšet zpěv andělů) Bud' Bohu sláva...
 Správcová: Něco tak nádherného jsem ještě nikdy neslyšela.
 Správce: Ale ne uprostřed noci! Počkejte, až vás chytím! Jde to támhle od stáje. (obrací se na správcovou) Jo, a mají dítě. Ten chlapík mi to říkal.
 Správcová: Jaké dítě?
 Správce: Řeknu ti to až ráno.
 Dítě 2: Tati, a kdo to tam zpíval?
 Správce: Nemám tušení. Ale jestli mě ještě jednou probudí, poznají, zač je toho loket. Všichni rychle zpátky do postele.
 (všichni se ukládají a usínají)

PÍSEŇ: KAMPAK TO SPĚCHÁTE (HA 77)

SCÉNA 5: PASTÝŘI

Pastýři: (přiběhnou, buší na dveře)
 Pastýř 1: Hej, vstávejte, vylezte ven, máme dobré zprávy.
 Pastýř 2: Řekni to pořádně nahlas!
 Pastýři: (Všichni najednou, jeden přes druhého.)
 Pojd'te sem. Je tu někdo vzhůru? Jsou tu andělé. Neseme dobré zprávy. Přišel Zachránce. Bůh poslal Spasitele. A my jsme pastýři. Nespěte!
 Správcová: Někdo tu je.
 Správce: Co to je? (vzdychá) To snad ne! (zůstává ležet, otáčí se na druhý bok)
 Správcová: (vstává a jde ke dveřím) Co to tu je zase za hluk?
 Pastýři: (pastýři mluví nahlas a vzrušeně, všichni najednou)
 Pastýř 1: Byli jsme nahoře na louce u ovcí.
 Pastýř 2: Najednou k nám přišel anděl a my jsme se báli.
 Pastýř 3: Ten anděl nám řekl: Nebojte se! Radujte se!
 Pastýř 4: Narodil se vám Spasitel. Spasitel přišel. Najdete ho v Betlémě.
 Pastýř 5: Bude zabalený do plenek a položený do jeslí. Kde tu máte jesle?
 Pastýř 6: A pak se objevilo mnoho dalších andělů.
 Pastýř 7: A zpívali: Sláva na výsostech Bohu a lidem na zemi pokoj.
 Správcová: Ticho! Nerozumím ani slovo. Ještě jednou a pěkně jeden po druhém.
 Pastýři: (zklidňují se, mluví pěkně jeden po druhém)
 Pastýř 1: Byli jsme nahoře na louce u ovcí.
 Pastýř 2: Najednou k nám přišel anděl a my jsme se báli.
 Pastýř 3: Ten anděl nám řekl: Nebojte se! Radujte se!
 Pastýř 4: Narodil se vám Spasitel. Spasitel přišel. Najdete ho v Betlémě.
 Pastýř 5: Bude zabalený do plenek a položený do jeslí. Kde tu máte jesle?
 Pastýř 6: A pak se objevilo mnoho dalších andělů.
 Pastýř 7: A zpívali: Sláva na výsostech Bohu a lidem na zemi pokoj.
 Správcová: Jediné čerstvě narozené dítě s jeslemi je tamhle ve staré stáji. Ale teď už buďte tiše.
 Já i moje rodina si potřebujeme odpočinout.
 (ukládá se ke spaní a říká manželovi) Není to zvláštní, co se to dnes v noci děje?
 Správce: Je to úplně k popukání. Smíchem z toho asi umřu. (usíná)

PÍSEŇ: JAK ZA STARÝCH DÁVNÝCH LET (EZ 303)

SCÉNA 6: MUDRCI

Mudrci: (přicházejí na scénu, jeden z nich klepe na dveře)

- Správce: Co je? (vzdychá) To snad ne! (mudrc klepe znovu)
Jen počkej, ty to schytáš! (šourá se ke dveřím) Jééé!
- Mudrc 1: Možná vám to připadne podivné, že klepeme takhle uprostřed noci a rušíme vám spaní...
- Správce: Jsem na to zvyklý....
- Mudrc 2: Ale je to moc důležité.
- Správce: I na to jsem zvyklý....
- Mudrc 3: Přišli jsme z daleké země z Východu. Šli jsme za hvězdou, která nás vede za nově narozeným králem Židů. A ten musí být tady, v Betlémě.
- Mudrc 1: Protože prorok Micheáš říká: A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradáвна, ode dnů věčných.
- Mudrc 2: Nevíš něco o tom nově narozeném králi?
- Správce: Nějaké dítě se tu dnes narodilo támhle ve stáji. Už je tam spousta hostů, ale vy jste z nich nejzvláštnější.
- Mudrci: Děkujeme. A dobrou noc.
- Správce: (vrací se a lehá si)
- Správcová: Kdo to byl tentokrát?
- Správce: To bys mi stejně nevěřila. Řeknu ti to ráno.
(správce a správcová si lehnou a usínají)

PÍSEŇ: V NOCI TMAVÉ (HA 74)

SCÉNA 7: HVĚZDA

- Hvězda: (začíná svítit, svítí správci přímo do obličeje)
- Správce: Co to je? (vzdychá) To snad ne! (chce si znovu lehnout, ale je příliš velké světlo; správce vstává a posadí se před dveře)
- Dítě 2: (probudí se, posadí se vedle správce) Co je to za hvězdu?
- Správce: Nevím. Právě tu byli tři bohatí muži a povídali něco o hvězdě.
(v pozadí se probouzí správcová a dítě 1)
- Dítě 2: Co byli zač, ti bohatí muži?
- Správce: Nevím. Ale hledali asi to samé dítě jako pastýři.
- Dítě 2: A co za dítě hledali pastýři?
- Správce: Nevím. Andělé zpívali o nějakém dítěti.
- Dítě 2: A kde se tu vzali andělé?
- Správce: Nevím, fakt nevím.
- Dítě 2: Víš ty vůbec něco?
- Správcová: (sedá si) Myslím, že bychom se tam měli jít podívat.
- Správce: Proč myslíš?
- Správcová: Proč asi? Co dalšího by se ještě muselo stát, abys pochopil, že se tu děje něco velmi výjimečného? Napřed ta dvojice a narození dítěte, pak ten zpěv, pak pastýři, pak tři bohatí muži a teď hvězda. Co to všechno znamená?
- Správce: To doufám hned uvidíme.
(všichni se vydávají na cestu ke stáji)

PÍSEŇ: POJĎTE RYCHLE K BETLÉMU (HA 76)

SCÉNA 8: STÁJ

- (všichni se postupně scházejí ve stáji u děťátka v jeslích a Josefa s Marií, jako poslední přichází správce s rodinou)
- Správce: Je tu pěkně plno. Co se to tu vlastně děje?
- Žena 1: Psst. Tiše! Nekřič tolik, to dítě právě usnulo.
- Správcová: To je to dítě? Je opravdu roztomilé... Jak ses o něm dověděla?
- Žena 1: Od pastýřů.

- Žena 2: A já jsem přišla s ní. Co jsou ti tři tam zač?
 Správce: Ti přišli odněkud z Východu. Přivedla je sem hvězda. Tohle je tedy Zachránce, Spasitel, nově narozený král Židů?
 Žena 2: Odkud to má s tím králem Židů?
 Správce: Od těch tří z Východu.
 Dítě 2: Tati ...
 Správce: Ano?
 Dítě 2: Vysvětlíš mi zítra ráno, co je to vlastně za dítě?
 Správce: Jestli to sám pochopím, tak určitě.
 Dítě 2: Jestli ne, tak se raději zeptám mámy.
 Pastýř 7: Až odsud odejdete, vyprávějte všude a všem, co jste tu viděli. Nikdy na to nezapomeňte. Všichni by to měli vědět. Vysvětlit si to všechno taky nedokážu, ale budu vyprávět o tom, co jsem tu viděl, slyšel a zažil.

PÍSEŇ: ACH, CO JE KRÁSY (305)

DOVĚTEK

„Vysvětlit si to všechno taky nedokážu, ale budu vyprávět o tom, co jsem tu viděl, slyšel a zažil,“ říkal malý pastýř docela na konci.

Vysvětlit si to všechno nedokážeme: příchod Božího Syna na zemi, jeho narození v Betlémě, jeho život, jeho smrt na kříži, jeho vzkříšení a nanebevstoupení. Tento div Boží lásky, která přišla za námi, aby nám přinesla záchranu, přesahuje naše chápání.

I když si to nedovedeme všechno vysvětlit, platí a je jisté, že nás má Pán Bůh rád. Z lásky k nám za námi poslal svého Syna, aby se stal naším Spasitelem a Pánem.

I když si to nedovedeme všechno vysvětlit, můžeme Boží lásku, která se k nám sklonila v Pánu Ježíši Kristu, s důvěrou a pokorou přijmout. A tato láska, Ježíš sám, promění náš život.

I když si to nedovedeme všechno vysvětlit, pokud jsme tuto lásku přijali a žijeme jí, můžeme, máme a musíme o ní vyprávět druhým. Aby i oni mohli Boží lásku, Ježíše Krista, poznat a přijmout do svého života.

Chválu Bohu za to, že nám poslal svého Syna, Spasitele, aby nás zachránil, vyjádříme společně písní Bohu chvála buď i čest.

PÍSEŇ: BOHU CHVÁLA BUĎ I ČEST (289)

© Günter Riedel

V případě uvedení hry, informujte, prosím, autora, kdy a kde byla hra použita, výměnou za její volné a bezplatné použití

© Translation Michal Šourek (michal.sourek@evangnet.cz), 2018

V případě uvedení hry, informujte, prosím, překladatele, kdy a kde byla hra použita, výměnou za volné použití překladu.